

რესპუბლიკაში დამთავრდა ღია წერილის პერიდი

ჩვენს რესპუბლიკაში დიდი აღმავლობით მიმდინარეობდა ღია წერილის დღე, რომელიც საქართველოს კომპარტიის საქმიანობის ერთ-ერთი ახალი ფორმაა. იგი მასტობან კავშირის განმტკიცების, საზოგადოებრივი აზრის შესწავლა და გათვალისწინება ამა თუ იმ პრობლემების მიმართ. ამასთან დაკავშირებით შინაგან საქმეთა ორგანოების ხელმძღვანელი მუშაკები შეხვდნენ შრომითი კოლექტივებს. აღსანიშნავია, რომ ღია წერილის დღეს, მშრომელთა მიერ აღძრული ბევრი საკითხი ოპერატიულად გადაწყდა ადგილებზე. ეს საკითხები ეხებოდა ცხოვრების ყველა სფეროში, ყველაზე და ყველაფერში დისციპლინისა და წესრიგის განმტკიცებას, ნეგატიური მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერებას, მორალურ-ფსიქოლოგიური კლიმატის შემდგომ გაჯანსაღებას.

ეს ნათლად დადასტურდა ღია წერილის დღემ ქობულეთის რაიონის სოფელ ხუცუნის კოლმეურნობაში, რომელიც საქართველოს კომპარტიის ბიუროს წევრობის კანდიდატმა, პარტიის აპარის საოლქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. პაპუნძემ გამართა და სოციალისტური კანონების დაცვის, დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების საკითხებს მიეძღვნა. ეს გასაგებობა, სკეპტიკურად აღმართული კომიტეტის ცნობილი დადგენილებების შემდეგ თბილისის კომიტეტის თაობაზე, ჩვენს რესპუბლიკაში დიდი გარდაქმნების დაწყებისთანავე ხუცუნელი მშრომელები სოციალისტური კანონების შემდგომი განმტკიცების ერთ-ერთ ინიციატივად გამოვიდნენ. მათი თაოსნობა მთელ რესპუბლიკაში ვაგრცელდა და, როგორც ამას წინადასტურებს ღია წერილის აქტივის კრებზე აღინიშნა, დადებითი როლი შეასრულა ყველაზე და ყველაფერში წესრიგისათვის მასების დასარაზმვად.

მას შემდეგ კარგა ხანი გავიდა, ბევრი რამ შეიცვალა სასიკეთოდ, ბევრიც დღის წესრიგშია და გადაწყვეტას ელის. მშრომელებს აინტერესებს, რა ღონისძიებები ბოროტებლებს ამ მიმართულებით, რა და როგორ უნდა გაკეთდეს ნეგატიური მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლის შემდგომი გაძლიერებისათვის, კვლავაც როგორ უნდა განმტკიცდეს კავშირი ადმინისტრაციულ ორგანოებსა და საზოგადოებრივობას შორის.

ღია წერილის დღეზე შემოსული შეკითხვების დიდი ნაწილი სწორედ ამ სულისკვეთების იყო. დამსწრეთა შეკითხვებს უპასუხეს აპარის ასსრ შინაგან საქმეთა მინისტრმა ჯ. მიქელაძემ, ქობულეთის სახალხო დემუტრატთა საბჭოს პრაქტორმა დ. თამაზაშვილმა, რაიონური საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ ი. წულუკიძემ, პარტიის ქობულეთის რაიონის პირ-

ველმა მდივანმა შ. მესხიძემ. გამოთქვა, მოსაზრებანი, რომ გაძლიერდეს ბრძოლა მწიფე პრობლემების, წინააღმდეგ, მათ მიმართ ვინც თავს არიდებს საკომუნისტრომისა და ა. შ.

ღია წერილის დღეზე კმაყოფილებით აღნიშნეს, რომ განხორციელებული ღონისძიებების შედეგად მინიმუმამდე შემცირდა ქვეყნის შორეულ ნაპირებზე ციტრუსოვანთა ნაყოფის სპეკულაციის ფაქტები, ასე, რომ ჩრდილოეთ რესპუბლიკის მშრომელთა სახელსა და ავტორიტეტს, ქართველი კაცის ღირსებას. მაგრამ არც ის დაუფარავთ, რომ სოფელში არის სხვა დანაშაულები ფაქტები და ამას არ შეიძლება ანგარიში არ გაუწიონ. თითოეულმა ხუცუნელმა უნდა იფიქროს იმაზე, რომ მათი სოფელი წესრიგისათვის ბრძოლის მოთავეა. მოთავე კი ყოველთვის სანიუმო უნდა იყოს.

ღია წერილის დღეზე შემოსულ ბევრ შეკითხვას ამომწურავად უპასუხა ამხ. ვ. პაპუნძემ. რიგი საკითხები ადგილებზე გადაწყდა ოპერატიულად, დანარჩენს გულმოდგინედ შეისწავლიან და განხორციელებულ ღონისძიებებთან შესაბამისად დაამატებენ.

აღინიშნა, რომ საკითხი ნეგატიური მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერება, საერთო წესრიგის მიღწევა, დისციპლინის შემდგომი განმტკიცება, თუ წინადასტურდა ეფემერენტული დისციპლინაზე გვექონდა ლაპარაკი, ახლა საქმე ეხება დისციპლინის ფართო გაგებით, მტკიცე სოციალისტურ დისციპლინას, რომელიც ყველა წარმატების ქვაკუთხედი, უტყუარი წინაპირობაა, წესრიგის, დისციპლინის შრომითი კოლექტივიდან იწყება. სოფელში ყველა ხუთი თითოეტი იცნობს ერთმანეთს, იცის ვინ რას წარმოადგენს, ვინ რითი სუნთქავს, თუ ურთიერთობას მხოლოდ მინიმუმებს სწორად გავიგებთ და არ მოვერიდებით, დანაშაულის, სხვა უსიამოვნო შედეგებისაგან გადავარჩინებთ ერთმანეთს. ეს პროფილაქტიკური მუშაობის საუკეთესო ფორმაა, პროფილაქტიკური მუშაობა კი მთავარია უმთავრესთა შორის — ითქვა შეხვედრაზე.

ღია წერილის დღემ ცხადყო, რომ შეხვედრების მონაწილეები მთავარ ამოცანად მიიჩნევენ ადამიანისათვის ზრუნვას და ამავე დროს მკაცრ, პრინციპულ შეფასებას აძლევენ მშრომელთა წერილებისა და განცხადებებისადმი ფორმალური, უსულგულო დამოკიდებულების თითოეულ ფაქტს, ბიუროკრატისმისა და საქმის გაქიანურების, დანაპირებისა და მიღებული გადაწყვეტილებების შეუსრულებლობის თითოეულ ფაქტს, რადგან დიდი ამაღლებით შეხვდნენ სკკპ XXVII და საქართველოს კომპარტიის XXVII ყრილობას, დიდი გამარჯვების 40 წლისთავს.

ОТВЕТСТВЕНЕН КАЖДЫЙ РУКОВОДИТЕЛЬ

Руководство министерства внутренних дел республики уделяет большое внимание усилению профилактической противопожарной работы. Однако за последние два года на объектах органов внутренних дел ГССР обнаружены серьезные недостатки и упущения, приведшие к целому ряду пожаров.

Тушение пожара зависит от возможности своевременно подать к месту возникновения огня достаточное количество воды. Однако это, очевидно, не известно руководителям ряда объектов. Даже сейчас пустуют пожарные водоемы в детском приемнике-распределителе (начальник А. Г. Кения), не построен такой водоем в республиканской школе подготовки рядового и младшего начальствующего состава, нет охраны — пожарной сигнализации в целом ряде ГО РОВД.

Более того, в этих учреждениях первичные средства тушения пожаров находятся в разуклоплетованном состоянии, в зданиях используются различные электронагревательные приборы, в том числе, и самодельные, которые являются крайне опасными в противопожарном деле.

Ни в одном из этих учреждений не задумываются над тем обстоятельством, что в случае пожара десятки человеческих жизней могут оказаться под угрозой.

Об этом надо серьезно подумать руководству СМУ МВД ГССР (начальник Р. В. Чомахидзе).

Особое беспокойство вызывает противопожарное состояние объектов УИТУ МВД ГССР. Еще в 1983 году совместно с Управлением пожарной охраны было проведено оперативно-служебное совещание с руководящим составом исправительно-трудовых учреждений по вопросу улучшения противопожарного состояния на подведомстве их объектов.

З. ХАЗАЛИЯ, заместитель министра внутренних дел Грузинской ССР, полковник милиции.

Вначале произошли какие-то сдвиги, но постепенно это дело было пущено на самотек, а впоследствии итог равнялся почти нулю. Основные недочеты и упущения, которые взяты за основу противопожарной работы, не устранены и в настоящее время.

Неисправлено электрохозяйство бытовых и производственных помещений, отсутствуют или неисправлены установки автоматической пожарной и охранно-пожарной сигнализации и т. д.

Только за последние два года в учреждениях МВД ГССР произошло несколько пожаров. Из них три произошло на территории, где начальником В. Качиашвили, 26 июня 1983 года горел сарай на территории учреждения, ровню через год, 25 июня 1984 года здесь же, на территории, опять пожар по причине неисправности газовых приборов. 11 июля 1984 года — снова пожар.

Возникает вопрос: почему там систематически не проверялось противопожарное состояние зданий и, в частности, электропроводки, из-за неисправности которой возник пожар. Такие серьезные недостатки невозможно не заметить.

Нельзя назвать удовлетворительной и противопожарное состояние исправительно-трудовых учреждений, где в 1983 году в столовой одного из учреждений сгорело имущество, а 20 февраля 1984 года в учреждении, где начальником В. Сабагуа, превратился в пепелище лесоперерабатывающий участок. Материальный ущерб от огня на складе лесоматериалов составил несколько десятков тысяч рублей.

Грубо нарушаются прави-

ла пожарной безопасности в Земо-Авчалской востанительной — трудовой колонии (начальник Р. Андгуладзе), где из года в год переносит капитальный ремонт электрохозяйства. О явной бесхозяйственности говорит то обстоятельство, что под лестничными клетками здесь уже долгое время устроены чуланы, которые в случае пожара могут перекрыть огнем лестничные проходы, что крайне опасно в учреждении с массовым пребыванием людей.

Уже более двух лет не приводится в должное противопожарное состояние помещение автохозяйства МВД ГССР (начальник З. Лория), где органы госпожнадзора давно должны были приостановить работу многих участков.

Неудовлетворительное положение с обеспечением противопожарной защиты объясняется тем, что начальники органов и подразделений внутренних дел республики самоустранились и не занимаются этими вопросами, не заслушивают их на оперативных совещаниях, а также на занятиях по служебной подготовке.

Вместе с тем, надо отметить, что мы имеем основательные претензии к органам государственного пожарного надзора, которые применяют строгие санкции к руководителям объектов и других сферах народного хозяйства, прекращают эксплуатацию и работу многих производственных участков, а к руководителям органов и подразделений внутренних дел проявляют либеральность.

Хочу напомнить руководителям наших объектов, что в Уголовном кодексе ГССР есть статья 246 — «Нарушение правил пожарной охраны». И в случае ее невыполнения мы будем применять силу закона. Другого пути борьбы с бесхозяйственностью нет.

ამ რუბრიკით ხიხტმატურად გავაუქვებთ შს ორგანოების ქვედანაყოფებში დამრიგებელთა საქმიანობას. მათ მუშაობას ახალბედებზე, მოწინავეთა გამოცდილებაზე, ამჭერად ვთავაზობთ სტატიას ლანჩხუთის შს რაიგანყოფილების უზნის ინსპექტორზე, ზ. გოგუაძეზე, რომელიც დამრიგებელთა საბჭოს ხელმძღვანელობს.

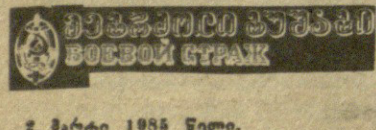
დამრიგებლობას — პასუხისმგებლობა, ინიციატივა მუხდირის ღირსება

გრძობით, აქვს საკმაო გამოცდილება. დიდი მნიშვნელობა აქვს ახალბედა თანამშრომლისათვის დამრიგებელს, რომელიც მას შემდგომი მუშაობის უკეთ წარმართვაში დაეხმარება. — გვითხრა ზ. გოგუაძემ, რა პროფესიისა და ცოდნის ადამიანიც არ უნდა მოვიდეს მილიციის ორგანოებში სამუშაოდ, მას აუცილებლად ესაჭიროება გამოცდილი დამრიგებელი, რომელიც შესძლებს შეაყვაროს ახალბედებს თავისი საქმე, გაარკვიოს ოპერატიული საქმიანობის მუშაობის საიდუმლოება და სხვ.

რხნის მუშა გახდა, მუშა-ახალგაზრდობის სკოლაში მიიღო საშუალო განათლება. საბჭოთა არმიის რიგებშიდან ისევ ქარხანაში დაბრუნდა. შრომითმა კოლექტივმა მას რეკომენდაცია მისცა შინაგან საქმეთა ორგანოებში სამუშაოდ.

რომელიც უმაწვილს არ უოცნებია გამოძიებლის ფაფორაგებითა და თავგადასავლებით საესე ცხოვრებაზე. ალბათ ზაურისაჲ ჰქონდა ეს სურვილი, — სწავლის გაგრძელება მილიციის სკოლაში. თითქმის ათი წელი იმუშავა აპარის ასსრ შინაგან საქმეთა სამინისტროს ბათუმის საქალაქო განყოფილებაში. სწორედ იქ შემთხვევით ის სანტერგოს ეპიზოდით, რომელმაც მას აგრძობინა ოპერატიული მუშაობის დამატებლობა და დამრიგებლის საიმედო ხელიც. ასეთი იყო ბათუმის შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსის მოადგილე, აწ გარდაცვლილი გიორგი ნი-

ინსპექტორის მოვალეობათა არე: დანაშაულის პროფილაქტიკა, პირველადი მოკვლევა, მუშაობა მუქთახორებთან, ეკაბურო და მეზობლური დავები, ოჯახური და მეზობლური დავები, ერთი სიტყვით ზაური ამ სამი სოფლის პროკურორიც არის, გამოძიებელიც, მთავარი იურისკონსულტიც.

დანაშაული, რომელიც არავინ ეპატიება

მიმდინარე წლის იანვრის თვეში, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული საზოგადოებრივი აზრის შესწავლის, ფორმირებისა და პროგნოზირების ცენტრის, სპეცკოების, სახელმწიფო ავტონისპექციის მუშაკების, საზოგადოებრივობის და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა წარმომადგენლების მიერ, საგზაო-მობრათობის უსაფრთხოების მიზნით სისტემატური ტარდებოდა რეიდები. რეიდის დროს გამოვლინდა ასობით წესრიგის დამრღვევი მძღოლი. საჯალალოა, რომ უღისციბლინო მძღოლთა შორის შინაგან საქმეთა ორგანოების თანამშრომლებიც არიან. ამ დღეებში ჩატარებული რეიდის დროს ქ. თბილისის კალინინის შინაგან საქმეთა რაიგანყოფილებასთან არსებული არასაუწყებლო დაცვის თანამშრომლები იქნენ დაკავებულნი, რომლებიც საქმეს არაფრებულ მდგომარეობაში მართავდნენ.

ლევან სიმონოვის „საშოფორბიოგრაფიაში“ ექვსი სხვადასხვა დარღვევაა ფიქსირებული: სიმონოვი კოფილია შემხრეული, ერთხელ კიდევ პირადი გამორჩენისათვის მინჯანის გამოყენება-

ში. არასაუწყებლო დაცვაში რომ განსაკუთრებული სიფიზილება საჭიროა, ყველასათვის ცნობილია, რატომღაც ლ. სიმონოვს დააკისრეს ასეთი მისივე მინჯანით „გაამართლა“ ნდობა და ამას წინათ ერთხელ კიდევ ნასვამ მდგომარეობაში მიუჯდა საჭეს, თანაც იმ დროს, როცა არასაუწყებლო დაცვის კუთვნილ მინჯანს მართავდა. შედეგი — დაეჯანა გაჩერებული ტაქსი და მისი მძღოლი დაასახინრა. ბევრი ეხვეწა ლევანი ავტონისპექციის მუშაკებს, თქვენი კაცი ვარ, მილიციაში ვმუშაობ, ნუ გამწირავთ, მაგრამ, რადგან კანონი ყველასათვის ერთია, თანაც იგი ყველაზე მეტად წესრიგის დამცველს მოეთხოვება, მას აქტი შეუღდინეს და ერთი წლით ჩამოართვეს მართვის უფლება.

და აი, კიდევ ერთი მსგაისი ფაქტი. ესეც კალინინის რაიონის შინაგან საქმეთა განყოფილების არასაუწყებლო დაცვის მუშაკი ა. შაიშველაშვილს ეხება. ისიც მთავრალი მართავდა საჭეს. რას მივაწეროთ ზედღებდ ორი ამგვარი შემთხვევა, ნუთუ ასე ვარჩევთ კადრებს? რატომ არის ლიციაბრძოლა და მომთხვენელობა

მოშვებული ამ კოლექტივში? იმედი, ჩვენს კითხვებზე და მიღებული ზომების შესახებ პასუხს აქაური ხელმძღვანელობა გაგვცემს.

სამწუხაროა, რომ ამ ბოლო დროს მართლაც გახშირდა საჭესთან სიმთვრალის შემთხვევები. არასაუწყებლო დაცვის მუშაკებს შორის. დედაქალაქის საქარბნო რაიონის არასაუწყებლო დაცვის დარაგია შ. ტონიაშვილი, იგი 26 იანვარს, ნასვამ მდგომარეობაში, ღლის 4 საათზე, აეროპორტის გზატკეცილზე მიაქროლებდა მინჯანს.

სიმთვრალე საჭესთან ბოროტი დანაშაულია. იგი ავარიების ერთერთი ძირითადი მიზეზია.

მეცარი კონტროლი, მეტი მომთხვენელობა და პრინციპულობა — ასეთი ამოცანა დაგვეყენა ღღეს პარტიამ ღღის წესრიგში. კიდევ ერთხელ ვიმეორებთ რომ წესრიგის დამცველს მეტი მოეთხოვება: და უფრო მთავარი: მეტი სიმკაცრე უნდა გამოვიჩინოთ შს თანამშრომელთა მიმართაც, რადგან ავტორიტეტსა და ნდობას გამართლება სჭირდება.

ბ. კაკაბაძე.

ПОБЕДУ ПРАЗДНОВАЛИ В БЕРЛИНЕ

Для советского человека, прошедшего через огненные фронтовые дороги, память о войне вечно жива. Так как слишком высока была цена Победы для тех, кто грудью встал на защиту священной земли, вынес на своих плечах всю тяжесть борьбы с гитлеровскими захватчиками.

Недавно в Лагодехский военный комиссариат пришло письмо от А. Малютина, проживающего в г. Балашаха Московской области. Он разыскивал своего друга - однополчанина Ираклия Несторовича Лобжанидзе, с которым воевал в Белоруссии, Польше, Германии. Праздник Победы они встречали в Берлине.

Больно возвращаться к прошлому, вспоминать убитых, искалеченных бойцов, сожженные города и села, пережить все заново. Подполковник милиции в отставке И. Лобжанидзе с тупом говорит о суровых фронтовых буднях, о тех, с кем ему пришлось ковать победу.

...В 1942 году житель села Орджоникидзе Лагодехского района девятнадцатилетний Ираклий был призван на службу в Армию Юноша, знавший о тяжелом положении на фронте и неоднократно писавший рапорт в военкомат с просьбой отправить его добровольцем, рвался в бой.

Но воевать ему пришлось не сразу. Лобжанидзе для прохождения службы прибыл на Дальний Восток, на границу с милитаристской Японией.

Лишь в мае 1943 года он был направлен на передовую, а первое боевое крещение получил при освобождении города Кенигсберга.

— Фашисты яростно сопротивлялись. Наша минометная рота, входящая в состав 238-й Карагеской орденов Красного Знамени, Суворова и Кутузова стрелковой дивизии 49-й армии занимала позицию южнее города Кенигсберга, — вспоминает И. Лобжанидзе. — Перед нами была поставлена задача — из минометных орудий подавить фашистские огневые точки для быстрого, внезапного наступления наших войск. Горело все, от взрывов содрогалась земля. Но мы выполняли приказ и выстояли, город был освобожден от фашистских захватчиков.

За взятие города Кенигсберга И. Лобжанидзе был представлен к ордену Красной Звезды. В этом же бою Ираклий Несторович получил первое ранение.

Труден был путь к победе. Позади оставались разрушенные и опустошенные населенные пункты, страшные следы озверевших фашистов. Многие пришлось выжить, а оставшиеся — воевать. Ираклий Несторович вспоминает: «Война была тяжелой, но она была справедливой. Мы боролись за мир, за свободу, за будущее нашей страны».

Ираклий Несторович вспоминает: «Война была тяжелой, но она была справедливой. Мы боролись за мир, за свободу, за будущее нашей страны».

— Но это не могло заставить нас, — продолжает Ираклий Несторович, — на-

чать наступление. В апреле 1945 г. наши войска, проявив мужество и храбрость, прорвали оборону противника в этом направлении и с честью выполнили боевое задание.

При прорыве обороны фашистов несмотря на два ранения, он продолжал руководить огнем минометного отделения. Лишь по окончании боя И. Лобжанидзе был направлен в госпиталь. После выздоровления он нашел свою часть уже в захваченном Берлине, где и праздновал Победу.

Фронтовой путь ветерана войны Ираклия Несторовича отмечен многочисленными орденами и медалями, ему трижды объявлялась благодарность от Верховного Главнокомандующего. После войны Ираклий Несторович решил посвятить себя работе в милиции, чтобы вести борьбу с теми, кто посягает на социалистическую законность. По окончании Тбилисской школы юристов он направляется инспектором ОБХСС в Гурджаанский РОВД. В 1951 г. он переводится на работу в Лагодехский РОВД старшим уполномоченным ОБХСС, а затем заместителем начальника РОВД. Много трудностей было в работе бывшего фронтовика И. Лобжанидзе. Бессонные ночи, опасная, кропотливая, порой изнурительная работа. Все это было не ново в жизни защитника правопорядка.

Много раскрытых дел на счету И. Лобжанидзе. Но самое трудное было убийство, которое произошло в одном из сел Лагодехского района. В течение десяти лет поиски не давали никаких результатов. Ему, новоиспеченному молодому сотруднику, поручили раскрытие этого убийства. Начались напряженные будни. Разрабатывались и проверялись различные версии, часто приходилось начинать все сначала. Но благодаря уменью и мастерству, оперативная группа с честью справилась с заданием. Убийца был задержан и получил по заслугам.

За раскрытие этого преступления Ираклию Несторовичу была объявлена благодарность от министра внутренних дел СССР.

С апреля 1977 г. И. Лобжанидзе находится на заслуженном отдыхе. Но и сейчас он продолжает оставаться в строю — работает юристом-консультантом при Лагодехском РАПО. Ираклий Несторович вновь в строю, человек огромной воли, прошедший через тяжкие испытания, оставшийся до конца преданный своему делу.

И. СЛОЯН.

НА СНИМКЕ: И. Лобжанидзе.

2 марта 1985 года.

И ОПАСНА, И ТРУДНА...

ИЗ ЛИЧНОГО ДЕЛА: Каландадзе Котэ Михайлович, заместитель начальника Кировского РОВД г. Тбилиси, подполковник милиции, в органах внутренних дел с 1968 года, член КПСС. За годы службы прошел путь от рядового милиционера до заместителя начальника райотдела. За достигнутые успехи в оперативно-розыскной работе и личную отвагу, проявленную при задержании особо опасных преступников К. Каландадзе приказом министра внутренних дел СССР В. Федорчука было досрочно присвоено звание подполковника милиции.

Чем больше я слушаю рассказы Котэ Каландадзе, тем больше мне хотелось «удариться» в настоящий детективный сюжет. В нем присутствовали бы все элементы, характерные для этого жанра: побег из мест лишения свободы, угон автомашины, выстрелы среди бела дня, разбой и проверка одной версии за другой и, наконец, задержание под покровом ночи.

Но от детективного романа он отличался бы одной деталью: это был бы документальный роман и главные герои его — реальные люди, наши соотечественники, и в настоящее время стоящие на страже правопорядка.

...Бандит Махатадзе, осу-

жденный к длительному сроку заключения, бежал из мест лишения свободы. «Пландармом» для своих действий он избрал г. Схинвали. Физически сильный, вооруженный двумя пистолетами, он представлял угрозу жителям города, тем более что уже успел угнать автомашину и два раза выстрелить в мимо проезжающую машину.

Преступника надо было задержать во что бы то ни стало.

Руководить операцией было поручено молодому начальнику уголовного розыска Котэ Каландадзе.

...Проверяя дома жителей села Мукути пришлось одному Каландадзе. В одном из них, несмотря на позд-

ний час, за столом сидело шесть человек, мирно доедавших ужин. Среди них и бандит. Но ни Каландадзе, ни ужинавшие с ним мужчины не знали этого. По старой фотографии, имевшейся у Котэ, трудно было узнать преступника. А жителям села он представился пастухом, потерявшим ночью в горах стадо и нуждающимся в ночлеге.

— Мир дому сему, — сказал Котэ Каландадзе, входя в дом. Он быстрым взглядом окинул присутствующих, и мимо его внимания не прошло, что один из мужчин нервно передернулся, напрягся, искоса взглянув на вошедшего. Но радушно приветствие гостя разрядило обстановку.

Приближаясь к столу, Каландадзе вспоминал описание бандита: могучее телосложение, татуировка на руке. Стоп! Совпадает. Оказавшись рядом с подозреваемым, он попросил его предъявить документы. Тот охотно согласился и полез за пояс. Мгновение, и могло произойти непоправимое. Но резким движением преступник был обезоружен.

Операция началась в одиннадцать часов вечера. А ровно через два часа Котэ Каландадзе докладывал начальнику управления о ее завершении. Особо опасный преступник был задержан.

За безупречно проведенную операцию Котэ Каландадзе Указом Президиума Верховного Совета СССР награжден медалью «За отличную службу по охране общественного порядка».

Эпизоды... эпизоды... Память выхватывает их из прошлого один за другим. Сколько их было? Разве можно сосчитать? Грабежи, разбой, кражи, убийства...

К. Каландадзе хранит в сейфе наручные часы «Слава». На вид самые обыкновенные, каких немало. Но бережет он их, как священную реликвию. На оборотной стороне дарственная надпись: «К. Каландадзе за хорошее проведение операции по задержанию расхитителя соцобственности в особо крупных размерах. Министр внутренних дел Союза ССР».

Часы эти он завещал своему старшему сыну Темури. В день поступления на работу в органы внутренних дел Темури получит от отца часы, как эстафету борьбы за образцовый общественный порядок, утверждение добра, победы его над злом. В этом глубоко символический смысл, в этом преемственность поколений. Так было, есть и будет: добрые дела всегда передаются от отца к сыну, от старшего к младшему.

А. СААКАДЗЕ.

საგვეგობრება რაგვემელი

ავენ საბჭოთა მოქალაქეების სინდისსა და ღირსებას.

ყოველდღე რესპუბლიკაში პოსტზე დგას 6 ათასზე მეტი რაზმელი. გასულ წელს მათი მონაწილეობით გაიხსნა ათობით სისხლის სამართლის დანაშაული. რაზმელები მამაციურად ემგებოდნენ ხულოგებთან, ლოთებთან, სოციალისტური თანაცხოვრების წესების დამრღვევებთან ბრძოლაში, ეს ითქვა ნებაყოფლობითი სახალხო რაზმელების რესპუბლიკური შტაბის სხდომაზე, რომელიც ახლანახს გაიმართა.

შტაბის მეთაურობს საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავდომარის მოადგილე ო. ე. ჩერქეზია. შტაბის წევრებმა განიხილეს რესპუბლიკის ნებაყოფლობითი სახალხო რაზმელების მუშაობის 1984 წლის შედეგები.

აღინიშნა, რომ კარგად მუშაობდნენ ქალაქების: ფოთის, ქუთაისის, ბათუმის, ქალაქ თბილისის გლდანის, საქარბნო და კიროვის რაიონების, მცხეთის, გურჯაანის, ხელვაჩაურის, ახალციხის, შუაბევის, ქედისა და მთელი რიგი სხვა ქალაქებისა და რაიონების სახალხო რაზმელები. შინაგან საქმეთა ორგანოებისა და ნებაყოფლობითი სახალხო რაზმელების ურთიერთშედეგები.

და დამნაშავეობა, არამედ მისი ღონე ქალაქში ყველაზე დაბალია.

მოწინავეთა შორის დასახელებული ხელვაჩაურისა და ახალციხის რაიონების ნებაყოფლობითი რაზმელებიც, რომლებიც დახმარებას იუწყებენ მესაზღვრეებს საზღვრის დაცვაში. ამასთან ერთად რაზმელები ყველგან როლი ასრულებენ ღირსეულად წყვეტილ მობრუნებებს. მათ იშვიათად შეგვხვდებით სოხუმის, იმამჩირის, წალენჯიხის, ორჯონიკიძის (სასოფლო), თელავის, ტყაბულოს, წულუკიძის, წითელწყაროს, ბორჯომისა და მთელი რიგი სხვა რაიონების ქუჩებში.

ყველა სახალხო რაზმელს არა აქვს შესაბამისი მიწმობა და სამკერდ ნიშანი.

მთლიანად მოიწონეს რა ნებაყოფლობითი სახალხო რაზმელების გასული წლის საქმიანობა, სხდომის მონაწილეებმა წინადადება შემოიტანეს გააძლიერონ რაზმელების სამართლებრივი აღზრდა და მეთოდური დახმარება, ყველგან მოაწყროთ მათი მორიგეობა.

განხილულ საკითხზე მიღებულია დადგენილება.

ანბარის იბარებს შრომითი კოლექტივი

სულ ახლახანს კავკასიის სასოფლოპროდუქტმწებლობის ქ. თბილისის საპროექტო ინსტიტუტის თანამშრომლებს მუშაობის ანგარიში ჩააბარა დედაქალაქის შინაგან საქმეთა ორგანიზაციის რაიგანყოფილების არასაუწყებლო დაცვის დანაყოფის მეთაურის მოადგილემ პოლიტიკურ ნაწილში, მილიციის ლეიტენანტმა გ. აბეწვაშვილმა. იგი 1983 წლის მაისში ზემოთ დასახელებული კოლექტივის რეკომენდაციით მოვიდა სამუშაოდ შინაგან საქმეთა ორგანიზაციის რაიგანყოფილებაში.

ახალმა კოლექტივმა გულმოდობა მიიძღო, — აღნიშნა გ. აბეწვაშვილმა, პირველ დღეებში ვიზიტები გასუფილების ხელმძღვანელს მუშაობის ურადლება და მზრუნველობა. მილიციის მუშაის რთული და პასუხისმგებელი ამოცანების, ბრძანებებისა და დირექტიული მითითებების, სამოქმედო უბნის აუქარის გაცნობა-შესწავლაში დიდი დახმარება გაიწიო ობერწმუნებულმა, მილიციის კაპიტანმა რ. დვალმა, რომელიც განყოფილების უფროსის ბრძანებით დაინიშნა მოამბარეს. თავდაპირველად არასრულწლოვანთა ინსპექციის ინსპექტორად დანიშნეს. მტკაღ სათუთია არასრულწლოვანთა ბუნება, ის ფაქტ და მოტივებულებას საჭიროებს ყველა მოქალაქისა და უპირველეს ყოვლისა, მილიციის მუშაისაგან...

ბევრი გზასაცდენილი არასრულწლოვანი დააყენა სწორ გზაზე გ. აბეწვაშვილმა. მართალია მას სასახურებრივი გამოცდილება აკლდა, მაგრამ ამას შრომისმოყვარეობით ავსებდა.

ახალგაზრდა თანამშრომლის გარჯას უკვალოდ არ ჩაუვლია, ის რამდენჯერმე იქნა წახალისებული, შემდეგ კი რეკომენდაცია მიეცა, დანაყოფის მეთაურის მოადგილედ პოლიტიკურ ნაწილში, თანამდებობაზე დასაწინაურებლად.

სწორედ ამ საკითხებზე გაამახვილა ყურადღება არასაუწყებლო დაცვის დანაყოფის მეთაურმა, მილიციის კაპიტანმა მ. ლობჯანიძემ, როცა შეკრებილთა გ. აბეწვაშვილის პიროვნების შესახებ ესაუბრებოდა.

საპროექტო ინსტიტუტის თანამშრომლებმა ილაპარაკეს ახ. გ. აბეწვაშვილის თავზანიანობის, შრომისმოყვარეობის, პატიოსნების შესახებ.

ბოლოს გ. აბეწვაშვილმა კოლექტივის ალექსე, რომ ძალასა და ენერჯიას არ დიშურებს მასზე დაკისრებული მოვალეობის შესასრულებლად. იმისათვის, რომ დანაყოფის პირად შემადგენლობაში სამსახურებრივ — საშემსრულებლო დისციპლინისა და სოციალისტური კანონიერების მდგომარეობის საკითხი მაღალ დონეზე იდგეს. ამასთან ის ყოველთვის გაუფრთხილებდა თავისი პირველი შრომითი კოლექტივის ღირსებას, რომელმაც მას რეკომენდაცია მისცა შინაგან საქმეთა ორგანიზაციაში სამუშაოდ.

ს. ჰეიფილი,
მილიციის მაიორი.
ქ. თბილისის ორგანიზაციის შს რაიგანყოფილების უფროსის მოადგილე პოლიტიკურ ნაწილში.

ყურადღება

შრომითი რესურსების მაღალეფექტიანად გამოყენებისა და იმ პირთა წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების მიზნით, რომლებიც პრაზიტიკულ ცხოვრებას ეწევიან, 1985 წლის 1 მარტიდან 1 მაისამდე არსებული ვადაში შრომითი რესურსების გამოყენებისა და მუქათხრობის წინააღმდეგ ბრძოლის დათვლიერება, ბრძოლა საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომაში შრომისუნარიანი მოსახლეობის მაქსიმალური ჩაბმისათვის, რესპუბლიკის თითოეული პარტიული ორგანიზაციის, თითოეული შრომითი კოლექტივის, თითოეული მოქალაქის მოვალეობაა.

ЭТО ИНТЕРЕСНО

РИСУНКИ ВИКТОРА ГЮГО

Относительно скромная известность Виктора Гюго, как художника, не идет ни в какое сравнение с его всемирной немеркнувшей славой писателя. О рисунках Гюго сейчас вообще мало кто знает. Хотя в свое время некоторые его произведения, вошедшие в сокровищницу мировой литературы, увидели свет с авторскими иллюстрациями: гравюры и издательские истрашивали у писателя разрешения на воспроизведение его графических работ. В 1863 г. был издан альбом рисунков Гюго. Искусствоведы утверждали: «Если бы Виктор Гюго не был поэтом, он был бы первостепенным художником».

Проблемы правосудия и законности постоянно и глубоко волновали великого реалиста и романтика. Он самостоятельно изучал право, хорошо знал законодательство, судебные порядки не только Франции, но и других стран, не только современные ему, но и в исторической ретроспективе. По страницам его произведений, вроде тех, что в романе «Человек, который смеется», озаглавлены «Какие судебные чины скрывались под париками того времени» или «Закон, король, чернь», можно изучить различные стороны юридической действительности. Например: какова процессуальная природа ареста, задержания, вызова в суд, что входило в свое время в

компетенцию шерифа или судебного пристава, гражданского или полицейского судьи и т. д. До того, как Наполеон III изгнал Гюго из Франции, писатель был депутатом Законодательного собрания и выступал на обсуждении многих законопроектов.

К юридической действительности В. Гюго часто обращался как писатель и публицист. То же самое можно сказать о Гюго-художнике. В 1854 г., находясь в изгнании, он выступил с гневной декларацией против смертного приговора американцу Джону Брауну, который пытался поднять негритянское восстание против рабовладельцев. Протесты не возымели действия, Браун был казнен. А в альбоме Гюго появляется мастерски исполненный рисунок «Повешенный (Жон Браун)». Высветив из общего мрака светом невидимой луны верхнюю часть виселицы, голову и одно плечо казненного, художник добился зримой объемности изображения и большой выразительности.

На другом графическом листе сходный фон, внизу холодная брусчатка тюремного двора, а в левом углу голова казненного с застывшим страданием на лице. Этот рисунок, исполненный в 1857 г., называется «Юстиция».

Глубоким психологизмом, проникновением во внутренний мир человека, умением показать нюансы психических состояний и большой экспрессивностью отличаются воспроизводимые рисунки судебных чинов, сделанные В. Гюго.

Первая игра, первая победа

Итак, первая игра на очередном чемпионате страны по футболу сыграна. Тбилисские динамовцы на своем поле встретились с одноклубниками Москвы и победили со счетом 2:1.

Динамо́вский коллектив столицы Грузии с полным правом можно назвать «командой 20-летних». В ней собраны на сегодня технические и, безусловно, талантливые ребята, которые стремятся как можно быстрее решить исход встречи с любым соперником в собственную пользу. Издержками молодости игроков обеих команд, недостатком зрелого расчета можно объяснить первые голы в отчетном поединке. Вначале не подстраховали вовремя Кеташвили, дебютировавшего в роли стоппера, и Васильев своего шанса не упу-

стил (13-я минута). Скитал результат на 27-й минуте Шенгелая, который стремительным рывком заставивший ошибиться на выходе Дербунова. На долю этого форварда пришелся и второй гол, забитый в ворота москвичей в результате многоходовой комбинации, разыгранной на одном дыхании, в одно касание, на 64-й минуте. Счет 2:1, несмотря на видимые усилия соперников и на произведенные замены, не изменился до конца.

ИНТЕРВЬЮ ПЕРЕД МАТЧЕМ

Накануне открытия первенства СССР по футболу наш корреспондент побывал на учебно-тренировочной базе тбилисских динамовцев в Дигоми, где встретился со старшим тренером команды, заслуженным мастером спорта Давидом Кишнани и попросил его ответить на несколько вопросов.

— Завтра — открытие сезона и, наверное, уже можно подвести итоги подготовительного периода.

— Готовились мы к чемпионату 66 дней, начали еще в декабре прошлого года. Первый этап провели в Тбилиси, а в начале января уехали на двухнедельные сборы в Эшеры. Здесь большое внимание уделили физической подготовке команды. Объемы и интенсивность нагрузок по сравнению с прошлогодним подготовительным периодом, возросли на 25 процентов. Подготовку не форсировали. Сделали это для того, чтобы футболисты постепенно входили в спортивную форму. Заключительный сбор провели в Леселидзе, но, к сожалению, из-за погодных условий пришлось завершить его раньше намеченного срока.

— В подготовительном периоде вы провели несколько игр с командами высшей лиги и участвовали в международном турнире.

— Да. Мы сыграли вничью с «Кайратом» и «Днепром», победили «Жальгирис» и «Динамо» (Киев). В международном турнире встретились с «Олимпией» (Любляна) и выиграли со счетом 3:1, а вот чехословацкой команде «Руде гвезда» проиграли — 0:2. Плохо то, что команде из-за различных причин ни разу не удалось во всех этих встречах сыграть в полном составе.

— Есть ли изменения в команде?

— Из тбилисского «Динамо» ушли вратарь Кантария — в кутаисское «Торпедо» и нападающий Жвания — в Батумское «Динамо». Возвратился к нам вратарь Габелия, из ланчхутской «Гурии» пришел Придоншвили.

— В этом году проводится чемпионат мира по футболу среди юниоров. В сборную СССР входят и грузинские спортсмены. Как они подготовились?

— В состав сборной вошли Кеташвили и Чедия. Ребята тренировались вместе с нами. Подготовились они, на мой взгляд, хорошо. Да и

вообще, работой всех спортсменов в подготовительный период я остался доволен. Ребята потрудились на славу. Конечно, результаты тренировок скажутся только на поле.

— Завтра у вас встреча с московским «Динамо». Противник серьезный.

— Приведу вам некоторые цифры. С этой командой мы сыграли 85 игр: 16 выиграли, 27 сыграли вничью и 42 проиграли. Из этой статистики видно, что соперник у нас действительно серьезный. Динамовцы Москвы провели товарищеские встречи с командами Болгарии и Великобритании. Так что у наших соперников накануне матча была и хорошая игровая практика.

Первая игра в начале сезона всегда трудная, а если и соперник сильный, то она трудная вдвойне. Поэтому мы к этому матчу готовились особенно серьезно и ребята настроены на победу. Но предсказывать не буду. Все покажет завтрашняя игра.

— От имени читателей нашей газеты желаем вам победы в завтрашнем матче и удачу на протяжении всего сезона.

— Спасибо.

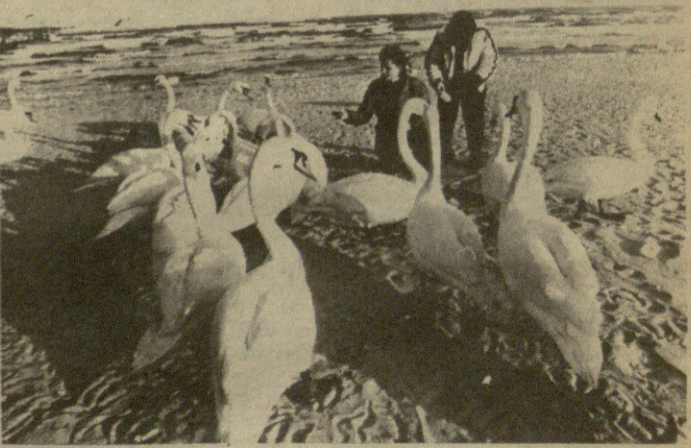
Беседу вел
В. МИРОШНИЧЕНКО.

ФОТОКАЛЕЙДОСКОП

Около пяти лет работали над созданием этого робота (на снимке из газеты «Асахи») ученые из научно-исследовательского института при машиностроительном институте «Мицубиси дзюкогэ». Его назначение — заменить человека на особо опасных участках работы. Небольшой по своим размерам и обладающий хорошей подвижностью, этот робот может работать длительное время в тесном помещении атомного реактора и выполнять различные операции в соответствии с командами человека. Он может без труда преодолевать лестничные подъемы, переступать через трубы и другие препятствия, двигаться по узким проходам. Его глаза — кинокамеры — запечатлевают для ученых необходимую видеoinформацию.

Мост через Лауру длиной 413 метров не выдержал непривычных для Франции морозов и рухнул. К счастью, все обошлось без жертв.

ПОЛЬША. Число пернатых зимовщиков на Балтике увеличивается с каждым годом. Они не боятся людей и с удовольствием едят корм из их рук.

სარედაქციო კოლეჯია
РЕДКОЛЛЕГИЯ